

Het is zomer en de belangrijkste vogelperiode zit er weer op, het voorjaar met de verschillende tellingen en inventarisaties. Hoog tijd om even de revue te laten passeren wat er zoal gebeurt is in het afgelopen half jaar.

Ons meerdaagse uitje naar de Elbe was zeer geslaagd. Claudia heeft een zeer uitgebreid verslag gemaakt en ook zijn er ook veel foto's gemaakt. Het verslag vind je verderop in deze nieuwsbrief, samen met een kleine selectie van de foto's.

Ook hebben we weer een BMP-seizoen in Tusschenwater achter de rug. Hiernaast daarover wat informatie.

Om te beginnen kijken we eerst weer even naar de toekomst met het onderstaande overzicht van de geplande activiteiten. Dat zijn er nog niet zo veel, we gaan in september het verdere programma van dit jaar vaststellen.

Planning activiteiten

Hieronder het overzicht van ons programma voor de komende periode. Een actuele versie daarvan is ook te vinden op de IVN-website (bij Vogelwerkgroep). Hou er rekening mee om in verband met eventuele aanpassingen de website te raadplegen. Ook zullen activiteiten natuurlijk per keer weer aangekondigd worden via een emailbericht aan alle leden van de werkgroep, met daarbij nadere informatie.

Datum	Omschrijving
9 september	Lauwersmeer en waddenkust Opgave bij Bob: nbhogeveen@gmail.com
29 sep – 5 okt	Meerdaagse Texel Opgave bij Bob: nbhogeveen@gmail.com

Meerdaagse activiteiten

In het najaar gaan we weer een bezoek aan Texel brengen. Er zijn al een stuk of 10 aanmeldingen hiervoor. Gezien het 'open' karakter van dit uitje kan aanmelden zeker nog. Er is geen limiet aan het aantal deelnemers omdat iedereen wat verspreid over de periode komt en gaat. Mocht je dus ook nog wel willen dan zie ik de aanmelding wel verschijnen.

Vogelcursus

In oktober gaan we de al eerder gegeven cursus 'Steltlopers' weer geven. De twee praktijkavonden daarvan zijn: 15 en 29 oktober.

Deze cursus is inmiddels al ruimschoots volgeboekt, opgave voor deelneming is niet meer mogelijk.

Contactpersoon nieuwsbrief: Bob Hogeveen
Stuur je inbreng naar:
nz.ivnzuidlaren@gmail.com

BMP Tusschenwater 2025

We hebben weer een seizoen broedvogelmonitoring in Tusschenwater achter de rug. Hierbij een korte terugblik. Het 'officiële' verslag moet nog gemaakt worden en zal, als het klaar is, weer gepubliceerd worden op de pagina van de vogelwerkgroep, op de website van IVN-Zuidlaren.

Algemeen:

Tusschenwater is voor de BMP verdeeld in 3 stukken; T-west, T-midden en T-oost. De 'hoofdtellers' van deze gebieden zijn Gerard Dekker en Patrick Snoeken in T-west, Eelke Schoppers en Bas Koster in T-midden en ikzelf (Bob Hogeveen) in T-oost. Verder zijn er enkele tellingen geweest in west en midden waarbij Boukje vd Velde, Bert Schipper en Ger Kleefman meegeholpen hebben.

Verslagje T-West door Gerard Dekker:

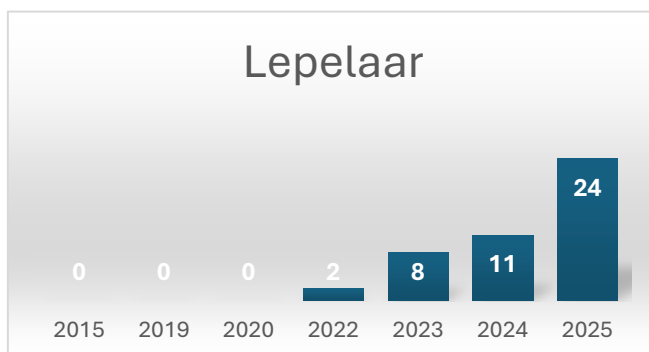
Broedseizoen Tusschenwater

Het broedseizoen en dus ook het telseizoen voor de vogeltellers in Tusschenwater begint al in maart. Om de tien tot veertien dagen wordt er vervolgens een ronde gemaakt door het gebied en worden alle broedvogels in kaart gebracht. Wanneer je dat volhoudt tot ongeveer eind juni, dan kom je dus op zo'n acht telrondes in één seizoen. Bij elke telling geef je aan welke vogels op welke plaats verblijven en je noteert een broedcode van 0 tot en met 16. Hoe hoger de broedcode, des te waarschijnlijker is het dat de vogel ook daadwerkelijk gebroed heeft. Wanneer alles ingevoerd is bepaalt een computerprogramma vervolgens hoeveel territoria van elke soort aanwezig zijn.

Opmerkelijke soorten in Tusschenwater-West

Lepelaars

De kolonie lepelaars breidt zich nog elk jaar uit. In 2022 begonnen we met 2 paren in de wilgenstruiken bij de fietsbrug in Tusschenwater. Vorig jaar hebben we 11 nesten geteld en dit jaar komen we maar liefst uit op 24 territoria. Het blijft lastig het aantal nesten exact te tellen, omdat het wilgenstruweel waar de lepelaars hun nesten bouwen, geheel in het water ligt en ze dus niet van dichtbij te benaderen zijn.

Pioniers

Ook de pioniervogels blijven in Tusschenwater elk jaar weer terugkomen. In nieuw ontwikkelde natuurgebieden zie je vaak dat de eerste jaren pioniers als kluut en kleine plevier dankbaar gebruik maken van deze kale gebieden. Na een paar jaar raken deze gebieden begroeid en zoeken ze hun heil elders.

In Tusschenwater-West wordt een dynamisch waterpeil gehanteerd.

In de winter en in het vroege voorjaar wordt een hoog waterpeil aangehouden en in de zomer een lage waterstand. Dat zorgt ervoor dat de drooggevalleneilandjes elk jaar weer kaal zijn en dus een geschikte broedplaats vormen voor de pioniers.

Kleine plevier en kluut

De kleine plevier bijvoorbeeld is nu al voor het vijfde jaar op rij een broedvogel in Tusschenwater-West met dit jaar 6 territoria.

De kluut zoekt met name de droogvallende eilandjes in West op en zitten daar mannetje aan mannetje te broeden. Dit jaar 15 broedparen.

Steltkluut

Ook de steltkluut hoort bijna tot de inventaris in Tusschenwater. Veel vogelaars en fotografen komen speciaal naar Tusschenwater om de steltkluut te observeren en te fotograferen. De volgende grafiek geeft duidelijk weer over welke aantallen we spreken.

Grote aantallen

Het zal je niet verbazen dat de eenden en ganzen het heel goed doen in Tusschenwater. Met name de krakeend voelt zich hier thuis. Vorig jaar 125 territoria in geheel Tusschenwater. Dit jaar alleen al in West hebben we 57 paartjes geteld. Daarmee is de krakeend de meest voorkomende eend in Tusschenwater. Meer territoria dus dan de wilde eend.

Maar ook de zomertaling doet het goed. Geen dubbele cijfers, maar toch 8 territoria dit jaar in West.

De soort met het hoogste aantal broedparen is de grauwe gans: 60. We hebben veel broedende grauwe ganzen op hun nest gezien en ook veel families ganzen in treintjes zien zwemmen. De grauwe gans is zo langzamerhand wel heel erg dominant aanwezig....

Rapport

Een uitgebreid broedvogelrapport over de resultaten tot en met jaar 2024 kun je vinden op de website van IVN-

Zuidlaren. Binnenkort wordt het aangevuld met de resultaten van dit jaar.

Hopelijk gaat dit rapport een positieve rol spelen in de beslissing die binnenkort genomen moet worden over welke vorm de aansluiting gaat krijgen tussen het dit voorjaar ingerichte natuurgebied Noordma en Tusschenwater.

Verslagje T-Midden door Eelke Schoppers:

In Tusschenwater–Midden zijn enkele leuke en minder leuke resultaten te melden. Om te beginnen met de leukste. Tijdens een avondbezoek vond Bas een grote karekiet in een klein stukje oud riet van een paar vierkante meter groot. De vogel zat hier luid te zingen. Toch zeker een schaarse vogel en de eerste grote karekiet tijdens de broedvogelrondes in het Tusschenwater. Nog gekker was dan ook de vondst van een tweede vogel op een kleine afstand van de andere, eveneens in een klein stukje oud riet. De vogels hebben enige weken luid zitten zingen.

Enkele soorten waren afgelopen jaren verdwenen maar doken dit jaar toch weer op met één territorium. Aan de Knijpe zat een geelgors te zingen op de plek waar in 2021 de laatste was gevonden. Witte kwikstaart en grote Canadese gans zijn na één jaar afwezigheid weer terug. De vraag is voor hoe lang. De bergeend is twee jaar afwezig geweest maar was tijdens de broedperiode met een paartje aanwezig. De grootste toename vond plaats bij rietzanger. Tot nu toe vindt bijna elk jaar een lichte toename plaats maar de toename van dit jaar is wel heel groot, van 5 naar 14 territoria. Vond je ze in het verleden bijna altijd in riet, tegenwoordig is een nat pitrusveldje of andere nat terreintje ook voldoende. Het aantal van zeven blauwborsten is eveneens het hoogste aantal tot nu toe.

Maar er zijn ook “verliezers”. Waar vorig jaar nog 23 oeverzwaluwen in de wand bij de inlaat zaten was deze dit jaar verlaten. Daarnaast waren er onverklaarbare dalingen van krakeend, meerkoet en graspieper met respectievelijk 45, 69 en 50%. De meerkoet liet in oost en west al enige jaren een daling zien maar bleef tot nu toe stijgen in midden. Tot dit jaar. De krakeend liet in alle gebieden een daling zien maar die in midden was wel extreem.

Kort over T-Oost door Bob Hogeveen:

T-Oost is een gebied zonder dynamisch waterpeil en daardoor ook een veel minder dynamisch vogelleven. In de eerdere BMP-verslagen kan dat teruggezien worden. Aardig is toch altijd wel de sinds enkele jaren, en dit jaar ook, aanwezigheid van een broedpaar bruine kiekendief.

Tijdens 1 telling is ook een snor gehoord. De snor was nog niet eerder gesignaleerd in Tusschenwater maar het bleef bij een eenmalige waarneming en heeft niet geleid tot een geldig territorium.

Voor de andere soorten is de aanwezigheid dit jaar erg vergelijkbaar met die in de voorgaande jaren.

SOVON bericht over gebruik Merlin

Het gebruik van de app Merlin om vogelgeluiden te identificeren heeft een grote vlucht genomen. Dat is goed te merken bij onze vogelexcursies. Telefoons staan constant in de luisterstand en regelmatig zijn de kreten te horen 'Hij hoort dit, hij hoort dat'. Dat dit ook daadwerkelijk iets kan opleveren is wel duidelijk geworden tijdens ons meerdaagse uitje naar de Elbe. Welhaast de meest belangrijke waarneming van die dagen is te danken aan de Merlin van Boukje (die alle fietstochten aanstond). Op gegeven moment werd de zang van de sperwergrasmus opgepikt door Merlin en jawel, daarna zagen (en hoorden) we deze vrij zeldzame soort ook zelf.

Toch is het wel zaak niet klakkeloos te vertrouwen op hetgeen Merlin aangeeft. SOVON heeft hierover onlangs een bericht gestuurd naar de waarnemers en het lijkt me goed dit nog even onder de aandacht te brengen! Zie het bericht hieronder:

Het gebruik van vogelgeluid herkenningapps

Merlin Bird ID en BirdNET worden steeds beter in het herkennen van vogelgeluiden.

*Toch gebeurt het nog geregeld dat de apps de plank mis slaan. De apps herkennen de ene soort beter dan de andere en sommige soorten worden door de apps gemakkelijk met elkaar verward. De uitkomsten van deze apps kunnen dus niet zomaar voor waar worden aangenomen. Daarom vragen we aan Jaarrond Tuintellers om de uitkomst van een app-identificatie **alleen** in te voeren als de vogel ook door de waarnemer zelf gezien of gehoord is, en de uitkomst van de app dus is bevestigd. Bij twijfel aan de app-uitkomst is dus het credo: voer de waarneming niet in. Met andere woorden: als de app een Grauwe Vliegenvanger meent te horen, dan verlangen we dat je de vogel zelf ook hebt gezien. Is dat niet het geval: voer de waarneming dan niet in.*

Fotowerkgroep

Begin dit jaar is op initiatief van Martin van der Spek binnen de vogelwerkgroep een 'fotoclubje' in het leven geroepen.

Na een paar inleidende avondbijeenkomsten heeft dit geleid tot een klein maar actief groepje met een bijbehorende whatsapp-groep. Via de whatsappgroep worden regelmatig foto's gedeeld en ook gezamenlijke uitjes gepland.

Aardig is dat de fotografie zich niet beperkt tot alleen vogels maar dat ook andere natuuraspecten aandacht krijgen, zoals vlinders en libellen.

Mocht je ook geïnteresseerd zijn om het kijken naar vogels te combineren met natuurfotografie en wil je af en toe deelnemen aan de daarop gerichte excursies, meldt je dan aan bij Martin: mspek@ziggo.nl

Verslagje eenden-excursie 19 januari

Door Miranda Visscher

Deze dag was de eenden-excursie georganiseerd door de vogelwerkgroep.

De weersvoorspellingen waren eerst goed voor de zaterdag. Maar helaas veranderde het weer in een mistige ochtend en hebben we het zonnetje niet gezien. De helft van de opgegeven deelnemers kwam naar de Osbroeken.

Er waren 11 deelnemers en Gerard Dekker was onze gids, die ons veel kon vertellen over het gebied.

We gingen vanaf de Osbroeken de kade op en liepen een klein stukje linksom richting de Groeve.

Door de mist kreeg het geheel een mysteries sfeer. In de verte hoorden we ganzen en zagen we een grote zilverreiger, meerkoeten en knobbelzwanen.

Vervolgens gingen we met de fiets of auto's naar de populieren (hoek De Dijk en De Knijpe). Daar hebben we het rondje Tusschenwater-midden gelopen. Dat was ongeveer 3km.

Onderweg gaf Gerard uitleg over de sluis en de vistrap midden in het gebied. En het belang om de sluis te sluiten in de zomer voor de juiste waterstand voor de steltlopers.

Op de terug weg ontdekte Gré zwemmende reeën tussen de grauwe ganzen. Wie had die verwacht in deze weersomstandigheden. En als klap op de vuurpijl zagen we de Velduil op een paal langs de kant van de weg.

Het was een heerlijke excursie met weinig eenden, maar toch hebben genoten van de wandeling in de natuur met rijp op de bomen en planten. En zeker een mooi gebied om tijdens betere weersomstandigheden opnieuw te bezoeken.

Zie foto's volgende pagina.

Verslag Elbe 2025

In de week van 19 t/m 23 mei zijn we met een groepje weer eens naar het gebied van de Elbe bij Gartow geweest. Een leuke en zeer geslaagde excursie met wel wat kanttekeningen bij de weersomstandigheden. Claudia de Boer was er bij en heeft een uitgebreid en prachtig verslag gemaakt, zie de volgende pagina's. Ook zijn er flink wat foto's gemaakt, uiteraard daarvan een selectie bij het verslag.

Foto: Gré van Heusden

Meerdaagse Gartow (Duitsland)

Samen met een tiental mede vogelliefhebbers zijn we voor een vijfdaagse trip naar Gartow afgereisd. Op een paar kleine files na, komen we na een dikke 5 uur reizen aan op de camping. De receptie is nog dicht. Martin en zijn vrouw Marjan zijn al een dag eerder aangekomen dus we gaan daar een kop koffie halen. Er wordt zelfs lekkere cappuccino gemaakt.

Het is een leuke, kleine, wat rommelige camping. Langzaam druppelen de anderen ook binnen en kunnen we inchecken. Bas, Bob, Michiel en Claudia gaan een stukje fietsen en uiteraard vogels spotten. We horen met name heel veel wiewewalen en koekoeken. Verder horen we ook een gekraagde roodstaart, nachtegaal, zanglijster en heel bijzonder de krekeltzanger. We zien de ringmus, bonte kraai, grauwe gors, staartmees en libellen. Rond 19 uur terug naar de camping om te eten en na het eten op pad voor een avondrondje. Het is niet normaal hoeveel vogels we nu horen. We zien allerlei mooie vlinders zoals de veldparelmoervlinder, we zien kraanvogels, drie torenvalken bij elkaar, rode wouwen, van alles. Rond 22 uur op bed en we spreken af om morgenvroeg weer op pad te gaan.

Dag 2: Fietstocht Schnackenburg (ruim 40 km)

De nacht kan samengevat worden met blaffende honden en erg koud. 🐶

Bob, Bas en Claudia vertrekken om 6 uur voor een ochtendvogelfietstocht. Het is nog steeds erg koud! Handschoenen aan. Het vogelconcert is fantastisch. We maken een rondje wat verder van de camping af in de hoop ortolanen te zien of te horen. Direct een spoiler: dat is niet gelukt. Wel zien en horen we de grote karekiet erg goed. Hij is erg schuw en dus alweer weg zodra we de camera pakken.

In de mist zien we heel mooi de koeien staan en verderop een kraanvogel paar met jongen.

Foto: Bob Hogeveen

We zien ook een haas, reeën, grauwe gors, zwaluwen, de rode en de zwarte wouw, op een gegeven ogenblik bij elkaar aan het vliegen, de grauwe klauwier, de gele kwikstaart, een geelgors, vlinders, een zeearend, het wordt later en later... We zien zo veel... We zijn al op de terugweg maar telkens is er weer iets moois waar we toch even voor stoppen.

We hebben met de rest afgesproken dat we om 9 uur op pad gaan voor de excursie. Uiteindelijk zijn we om 9 uur terug op de camping... vol enthousiasme en helemaal euforisch vanwege alles wat we hebben gezien.

Voordat we aan de dag excursie beginnen, willen we nog wel graag een kopje koffie en ontbijt...

De rest is gelukkig ook nog niet allemaal klaar waardoor we uiteindelijk om 10 uur op pad gaan.

We zien rode wouwen in aantallen zoals buizerds bij ons in Nederland. Soms verjaagd door een torenvalk of een kraai.

We zien een jonge middelste bonte specht. Een visarend en ook weer een zeearend.

Foto: Claudia de Boer

Het is een fantastisch mooi gebied zo langs de Elbe. Het is goed warm. Waar we kunnen, zoeken we de schaduw op. Even uit de brandende zon is een verademing.

Zo ook tijdens onze lunchpauze in Schnackenburg: op een bankje in de schaduw. Wat een verschil met vannacht en vanochtend!

Op de terugweg zien we twee bevers zwemmen en een buidelmee! We zien hem fantastisch mooi. Hij doet zijn best voor ons.

Foto: Bob Hogeveen

Ook een enorme groep van zo'n 60 a 70 kraanvogels, waarvan er twee gaan badderen. Eén gaat er mooi bij dansen en springen. We fietsen terug via het 'Ortolaantje', het laantje wat bekend staat om de aanwezigheid van ortolanen. We horen er wel één, we krijgen hem helaas niet te zien. Bob en Claudia gaan nog voor een avondrondje. Relatief rustig: een ijsvogel, grauwe gors, ree, een bonte en een hybride kraai en blaffende honden. Morgenvroeg weer meer succes. Dit keer spreken we 6.30 uur af.

Fietstocht Lenzen en 2 pontjes (40 km)

Bob en Claudia gaan opnieuw voor een ochtendronde vogelen en vertrekken rond 6 uur. Het blijkt een fantastische ochtend waarbij we alles zo ongeveer in paren zien. Twee mannetjes wielewalen, twee snorren, twee geelpootmeeuwen, twee zeearenden en ga nog maar even door... Alleen de koekoeken zijn met meer: daar zien we er drie van bij elkaar vliegen.

We hebben ook voor vandaag met de rest afgesproken dat we om 9 uur op excursie gaan. Dat lukt, we zijn om 8 uur terug dus alle tijd voor koffie en ontbijt.

We gaan nu een rondje andersom langs de Elbe en nemen twee keer een pontje. Altijd leuk. We zien nu ook weer bizar veel. Wat een dag!

Boukje had de Merlin app aan staan waardoor we de sperwergrasmus hoorden. Direct een verplichte pauze! Na even wachten, zien we de sperwergrasmus. Bob krijgt 'm ook nog eens best redelijk op de foto. Hierdoor is er wel twijfel want er zijn geen strepen op de borst te zien. Na een betere inspectie blijken die er toch heel licht te zitten. Het is wel degelijk de sperwergrasmus! Deze is de afgelopen 7 jaren hier niet meer waargenomen. Bob dacht dat hij mogelijk uit het gebied verdwenen zou zijn maar hij zit er nog!

Bij onze lunchplek scheert er een rode wouw over het water. Die blijkt een vis te hebben gevangen! Ook vandaag de zeearend fantastisch mooi gezien en twee keer een zwarte ooievaar! Ook schitterend mooi.

Nienwalde en Seehausen (25 km)

Deze ochtend gaan Bas en Claudia op pad. We doen hetzelfde ochtendronde als gisteren samen met Bob. Ook weer succesvol, iets minder dan de dag ervoor. We zien en horen een blauwborst, die hadden we gisteren niet. We zijn op tijd terug bij de camping. Het is wat bewolkter vandaag

met een mogelijkheid op regen. Dus we wachten het even af.

Vandaag doen we toch een veel kortere route. We hadden van een meneer in de kijktoren bij de buidelmee gehoord dat bij Nienwalde er meerdere plekken zijn waar ortolanen broeden. Hij heeft ons de locaties doorgegeven, dus daar gaan we vandaag naar toe.

Rond 10 uur is het bijna een blauwe lucht met een zonnetje dus we gaan op pad. Onderweg horen we al snel de eerste ortolaan. We zien hem helaas niet.

Nienwalde is een leuk dorpje met mooie huizen. Zoals overal tot nu toe: geen mensen op straat. We komen langs het restaurant waar we vanavond samen gaan eten. Nu nog erg dood...

Het is een mooie tocht met meerdere ortolanen die zingen. We zien er wat wegvliegen, maar van echt goed zien is geen sprake.

We zijn op tijd terug bij de camping. Kees en Gré zijn al eerder terug naar Nederland gegaan en Bob en Michiel besluiten ook eerder te vertrekken. Boukje en Jan vragen of Breda en ik mee gaan naar de plek waar we de buidelmee hebben gezien. Anders zitten we de hele middag maar wat op de camping. Goed punt en goed idee. We gaan naar Seehausen.

Hier staan nog allerlei overblijfselen van de tijd dat Duitsland nog opgedeeld was in Oost- en West Duitsland. De buidelmee laat zich helaas niet opnieuw zien. Wel zien we drie bevers en een mannetje brilduiker met drie vrouwtjes.

Terug bij de camping even omkleden en dan op naar het restaurant. Dit blijkt ook direct het dorps huis te zijn. De ruimte waar we binnenkomen zit helemaal vol met eters, hier is geen plek meer voor ons. Er is in een erg koud vertrek ernaast plek voor ons. De kachel gaat aan en het is er al snel behaaglijk. De meesten van ons bestellen de welbekende Duitse schnitzel. Het is erg gezellig. Als afsluiter gaan we op de camping bij Breda in de voortent koffie drinken. Want de dame van de bediening is nergens meer te vinden om nog iets op te nemen. Die is al naar huis of wilde vast graag naar huis (om 20.30 uur). Het is erg gezellig in de voortent. Een erg leuke afsluiting van een zeer geslaagde week.

Op hopjacht

Het is de laatste dag. Dankzij de ervaring van Kees en Gré van midden op de dag vertrekken (= veel file) en die van Bob en Michiel later op de dag (= file vrij) besluiten Bas en Claudia dat we eerst nog wat gaan doen en dan dus later op de dag te vertrekken. Rond 10 uur checken we uit bij de camping, na eerst nog mijn laatste lekkere koffie bij Martin en Marjan te hebben gehaald. Hier vliegt ook van alles rond. Zo ook een mannetje gekraagde roodstaart! Schitterend! En dat onder het genot van een cappuccino...

Bas en Claudia nemen afscheid van de anderen die bijna allemaal klaar zijn voor vertrek naar Nederland. We gaan met de auto op pad en stoppen naast de brug van Gartow, de afslag naar Nienwalde. Hier heeft Bas de Europese kanarie gespot. Die wil ik (Claudia) ook nog wel zien.

Zodra we de auto parkeren, hoort Bas hem al. We zien hem heel kort daarna wegvliegen. Gelukkig komt hij vrij snel terug en neemt het vrouwtje ook mee! Ze gaan vlak voor ons zitten foerageren. Wat fantastisch!

Foto: Claudia de Boer

We rijden door naar de Nemitzer heide. We parkeren en ik ga bovenop de eerste heuvel op een bankje zitten. Telescoop erbij en kijken maar. Bas gaat de heide overlopen en gaat op zoek naar de hop. We spreken af dat we elkaar gaan bellen als we er 1 zien. Ik zie een gezinnetje roodborsttapuiten. Het vrouwtje voert het jong iedere keer. Helaas te ver weg voor een foto. Mannetje en vrouwtje koolmees vliegen ook af en aan. Vast ook een nestje. Vrouwtje gekraagde roodstaart is ook druk. Ik zit er al eventjes als Bas belt. Hij heeft er 1 gezien! Heel erg schuw dus was ook snel weer weg. Hij deelt zijn locatie en ik ga kijken of ik er met de auto kan komen.

Op de terugweg naar de auto staan er twee Duitse dames. Ze willen nog wel graag weten wat ik allemaal heb gezien. Ik laat ze de foto's op internet zien. Ik word een beetje ongeduldig want ik wil nu toch eigenlijk wel naar Bas om te kijken of de hop er nog zit. Ik vraag toch ook nog even wat zij hebben gezien.

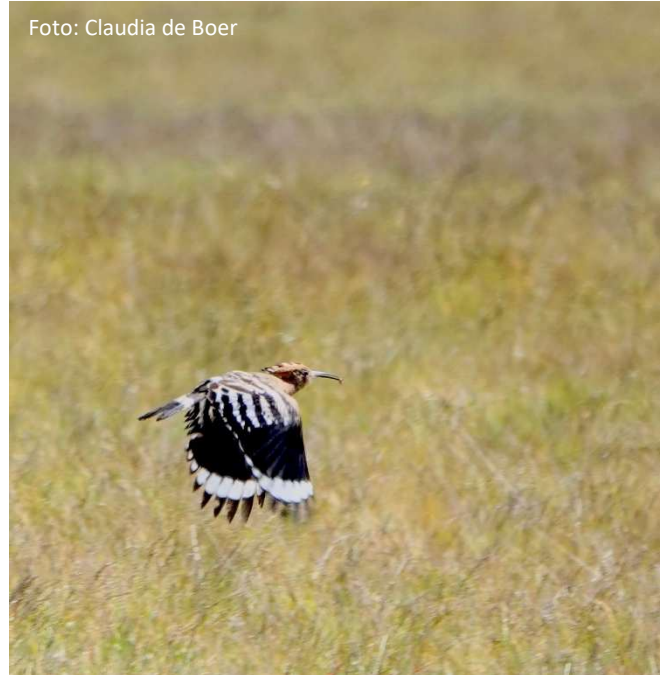
Een hop! Hier vlakbij! Ze weten dat de hop daar nestelt! Nou ja! Ik vraag om de exacte locatie. Dat is inderdaad erg dichtbij! Ik app Bas dat ik onderweg ben. Ik rij naar hem toe, gelukkig is daar ook een parkeerplaats. Verderop zie ik hem al staan. We lopen een stukje het veld in maar geen succes. Bas baalt dat hij in zijn enthousiasme van het kijken geen foto heeft gemaakt. Ik zeg dat dat nog goed gaat komen, want ik weet een goede plek!

We gaan naar de schaapskooi die de dames hadden aangewezen. Als we er aankomen, is er een dreigende lucht dus we blijven nog even in de auto. Dat blijkt een goed besluit want er komt een beste bui over ons heen. In de auto maak ik de grap dat het van de hop heel bekend is dat die na de regen altijd goed zichtbaar is.

Het blijkt echt zo te zijn! Na de bui gaan we de auto uit en Bas ziet hem praktisch gelijk zitten.

Best dichtbij ook maar te ver weg voor een foto. We proberen heel langzaam dichterbij te komen. Hij is aan het foerageren, maar vliegt op een gegeven ogenblik toch verder weg. Nou ja, geeft niet. Bas heeft een filmpje gemaakt en ik meerdere foto's. Bas oppert om toch nog even verder het veld in te gaan. We zijn er nu toch en dat het is op de heide veel beter dan in de file staan. We lopen iets verder. Ook nu ziet Bas hem al heel snel weer zitten. We kunnen nog wat dichterbij komen en nog betere foto's maken. Super!

Foto: Claudia de Boer

Volledig voldaan gaan we terug naar de auto om toch maar eens aan de terugreis te beginnen. Een beetje file bij de wegwerkzaamheden maar heel prima te doen. Zo gaat dat nu eenmaal altijd in Duitsland.

Het is een gezellige terugrit met nog wat wouwen die we onderweg spotten en ook nog wat kraanvogels. Mooi afsluitende waarnemingen van een fantastische week.

Claudia

Foto: Bob Hogeveen